

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 3T/106/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1619010504
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Šimková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2021:1619010504.10

Uznesenie

Okresný súd Malacky, samosudkyňou Mgr. Adrianou Šimkovou, v trestnej veci obžalovaného F. O., narodeného XX.XX.XXXX, trvale bytom F., X. F. XXXX/XX, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní v Malackách dňa 08. decembra 2021, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku sa trestná vec obžalovaného F. O., narodeného XX.XX.XXXX v F., trvale bytom F., X. F. XXXX/XX, pre žalovaný skutok, ktorého sa mal dopustiť tak že: dňa 08.01.2019 v čase okolo 12.30 h v F., X. F. XXXX/XX, z balkóna svojho bytu kričal a nadával svojej manželke poškodenej - F. O., rod. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X., V. Q. 8, ktorá bola v tom čase pred domom pri aute, aby mu vrátila papiere, potom zbehol dole k autu, v nadávkach pokračoval, oplul ju do tváre a udrel ju päšťou do temena hlavy, následne uvedeného dňa v čase medzi 12.45 až 13.05 h vo vestibule železničnej stanice F. sa vyhrážal poškodenej F. O. so slovami „ja ťa zabijem, idem s tebou do X. a deti si vezmem späť do F.“,

kvalifikovaného obžalobou Okresnej prokuratúry Malacky číslo 1Pv 90/19/1106, ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

p o s t u p u j e

Okresnému úradu Malacky, odboru všeobecnej vnútornej správy, pretože žalovaný skutok nie je trestný čin a iný orgán by ho mal prejednať ako priestupok.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Malacky pod spisovou značkou 1Pv 90/19/1106 podala dňa 20.09.2019 na Okresný súd Malacky obžalobu na obvineného F. O. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom poškodenej F. O., ďalej výsluchom svedkov F. A., D. V., I. V., A. P., čítaním listinných dôkazov - odpisu z registra trestov a priestupkov obžalovaného, oboznámil spisový materiál, pričom súd pri svojom rozhodovaní vychádzal iba z dôkazov, ktoré boli vykonané a prebraté na hlavnom pojednávaní a na základe takto vykonaného dokazovania rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia.

Obžalovaný F. O. na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný zo spáchania uvedeného skutku. K veci vypovedal, že celá tá udalosť začala už dňa 06.01., keď mu jeho vtedy ešte manželka poslala správu, že odchádza aj s deťmi do X.. Dňa 08.01. fajčil na balkóne,

keď ju zbadal a zakričal so na ňu „F. počkaj ma“. Uviedol, že tomu predchádzala skutočnosť, že si ho poškodená na telefón zablokovala, nedvíhala jeho hovory, zobrala aj všetky podklady, ktoré mal nachystané k podaniu návrhu na rozvod. Preto keď ju zbadal z balkóna bol aj prekvapený, že je ešte v F. a tiež s ňou chcel riešiť veci. Išiel za ňou, pretože chcel papiere k rozvodu, tie papiere mu nedala. On potom išiel do kopírovacej služby, ktorá je pri stanici v F., stiahol si papiere do práce. Tam sa opäť stretli, nebolo to vo vestibule, ale bolo to pred železničnou stanicou v F.. On sa jej pýtal, kde sú deti, nechcela sa s ním baviť, začala kričať a on potom odišiel. Nie je pravda, že ju napadol, alebo že by sa jej vyhrážal. On ju mal rád a aj stále deti má rád, nič také by neurobil. Po tejto udalosti odišiel domov. Ďalej uviedol, že ich manželstvo bolo dobré, trvalo to dva roky. Problémy začali vznikať z dôvodu, že podozrieval manželku z nevery. Ono predtým sa jej zmenilo správanie. Prihlásili sa do relácie „o 10 rokov mladší“, v rámci tejto relácie mali aj svadbu. On vybavil manželke prácu vo firme, kde pracoval on, tam pre nezhody ukončila prácu, bola prepustená. Následne sa zamestnala v krčme, s čím on nesúhlasil, ale aj tak tam zostala pracovať. Mal výhrady voči jej neskorým príchodom domov, na čo mu uviedla, že mala zákazníkov, tak musela zostať v práci. Keď sa však pýtal jej vedúceho, prečo nie je adekvátne ohodnotená, keď pracuje aj nadčasy, ten mu uviedol, že zatváračka je v štandardných hodinách a dlhšie tam nezostáva. Tiež sa začali hádať kvôli financiám, on sa ako muž staral finančne o rodinu, manželka vedela, aký je jeho príjem. Keď sa pýtal jej koľko zarába, nechcela mu to povedať. To považoval za nie úplne v poriadku, pretože manželia by mali o týchto veciach byť vzájomne informovaní. Celé sídlisko vie, kto sa staral o deti, on s deťmi aj spával v izbe, kým ona zostala spať v obývačke. Ďalej vypovedal, že v čase skutku po bývalej manželke pýtal papiere, ktoré sa týkali návrhu na rozvod manželstva, jednalo sa o sobášny list, rodné listy detí a samotný návrh, všetko mu totiž zobrala. Keď to od nej pýtal, prítomný pri tom nebol nikto, kamarát sedel v aute. Jej to možno dosvedčí jej kamarátka A. P., pretože sú dobré kamarátka. On od nej pýtal iba tie papiere k rozvodu, k tomu smerovali jeho otázky. A ďalej sa pýtal na to, kde sú deti. Nič mu nechcela povedať. Papiere mu nechcela vrátiť. Poprel, že by ju opľul, alebo že by sa jej vyhrážal, nič také sa tam nestalo. On nie je agresívny typ. Tiež uviedol, že medzi tými papiermi k rozvodu, boli aj fotografie, na ktorých bol dobytý, keď ho dobila po návrate z jednej akcie, kde sa opila, o tom by vedela povedať ich suseda pani P., kde sa vtedy schoval s deťmi. Uviedol, že k incidentu, ktorý sa odohral pred vlakovou stanicou môže uviesť len to, že keď zbadal poškodenú, pýtal sa jej, kde sú deti a kedy s nimi môžem byť, na čo mu odpovedala, že len po rozvode. Opäť sa jej pýtal, to už začala kričať a tak odišiel preč. Uviedol, že konanie z jej strany považuje za účelové z dôvodu, aby aj pri rozvode získala deti do vlastnej starostlivosti. Aj preto keď začala kričať nepokračoval v rozhovore a radšej odišiel preč, pretože ju pozná a vie o čo jej išlo. Tiež uviedol, že aj v konaní o rozvode manželstva pristúpil na všetky jej podmienky tak, aby ten rozvod prešiel hladko. On nie je typ, ktorý by agresívnym spôsobom niečo riešil, naopak poškodená vždy všetko riešila krikom. A podávala na neho rôzne trestné oznámenia, pretože tým chcela získať výhodu v rámci rozvodu. Má vedomosť, že poškodená naňho podala možno aj 12 trestných oznámení. Uviedol, že to odsúdenie, ktoré má z minulosti, bola bitka s jedným chalanom. Na okolnosti už si nepamätá, dostal vtedy podmienku 2 roky. Ďalej taktiež vypovedal, že on chce konanie o zmieri z dôvodu, že sa s poškodenou dohodli, že už nechcú žiadne súdne ťahanice, nechcú ani jeden chodiť po súdoch a riešiť veci, ktoré súvisia s minulosťou. Je to finančne náročné pre neho chodiť do X. a aj pre ňu chodiť z X. sem. Preto sa dohodli tak, že veci urovnajú. Uviedol, že tak, ako je postavená obžaloba, tak sa cíti nevinný, ale chcel by veci na súdoch uzatvoriť, aby po súdoch nemuseli chodiť. Tiež uviedol, že jeho obhajkyňa volala s poškodenou, kde jej poškodená uviedla, že chce ukončiť konanie zmierom, pretože nechce chodiť po súdoch.

K výpovedi svedkyne D. V. uviedol, že túto považuje za nedôveryhodnú, tendenčnú, informácie mala len od svojej dcéry, tieto informácie boli častokrát vymyslené. Uviedol, že dcéra B. sa udrela na ihrisku a poškodená to hneď zneužila s tým, že vymyslela príbeh ako ju on udrel o sedačku, pritom sedačku mali koženú, k takému zraneniu by ani nemohlo prísť. Tiež uviedol, že svedkyňa volal v noci, to je pravda, to bolo ale v čase, keď s poškodenou žili a poškodená sa v noci nevrátila domov, tak volal jej matke, aby zistila, či je v poriadku, čo sa stalo, keďže jemu nedvíhala. Poškodená sa potom vrátila domov až o 11 hodine dopoludnia, on sa celú dobu staral o deti. Tiež uviedol, že svedkyňa je lekárka, pracuje v nemocnici v X., ak by prišlo k nejakému fyzickému napadnutiu, určite by dcéru zobrala na lekárske vyšetrenie, aby bola k dispozícii lekárka správa.

K výpovedi svedkyne A. P. obžalovaný uviedol, že svedkyňa nevypovedala pravdu, z dôvodu, že je zaviazaná poškodenej, ktorá ju kryla, keď sama svedkyňa mala mimomanželský vzťah a z tohto dôvodu je svedkyňa poškodenej zaviazaná a vypovedala v jej prospech. Opätovne poprel, že by pri incidente udrel poškodenú do hlavy. Na danom mieste je aj kamera, musel existovať kamerový záznam, ktorý

by tú situáciu zachytával. Keď vypovedal v B. na polícii, tak žiadal, aby bol tento kamerový záznam zabezpečený, keďže by bolo zrejmé, že k udalosti tak ako uvádza poškodená nemohlo prísť. Jediné čo od poškodenej žiadal, boli jeho vlastné dokumenty, ktoré mu zobrala a keď mu ich nevrátili, musel si ich pracne z jednotlivých inštitúcií opätovne vyžiadať. On ani nevedel, že sú v aute zamknuté nejaké dokumenty v dobe, keď k autu prišiel. Poškodená aj so svedkyňou tam normálne stáli pri aute.

K oboznámenému priestupku zo dňa 16.09.2018 uviedol, že prichytil vtedy ešte manželku - poškodenú s jej priateľom (poškodený v priestupkovom konaní), ktorému sa však v tej dobe nevyhrážal, ani tam nebol žiaden fyzický atak voči jeho osobe, keď mu zavolali policajti, hneď prišiel na miesto, priestupok nijako neriešil, pokutu vo výške 30 Eur uhradil.

Poškodená F. O. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že s obžalovaným boli partneri približne 10 rokov, pričom celé spolužitie bolo veľmi náročné, plné vyhrážania zo strany obžalovaného smerom k nej. Stávalo sa, že jej do práce volávali susedia, aby rýchlo utekala domov z dôvodu, že obžalovaný vláčil ich dcéru za vlasy a dcéra mala po tom aj veľkú modrinu, k čomu má aj fotodokumentáciu. Uviedla, že sa tiež stalo, že obžalovaný sa jej vyhrážal, sedel na okne s tým, že skočí, ak od neho odíde. Spolužitie bolo veľmi náročné a ak by to nebolo vážne, tak by s dvomi deťmi z manželstva určite neodišla. Ku skutku zo dňa 08.01. uviedla, že dňa 07.01. prišla do F. a prespala na hoteli, s tým, že nasledujúci deň potrebovala pobehať lekárov a úrady, keďže chcela prehlásiť aj deti z F. od lekárov do X., potrebovala vybaviť aj veci v banke. Toto si aj 08.01. poriešila a potom išla ku kamarátke na kávu s tým, že o 13:00 jej išiel vlak do X.. Približne okolo 12:30 s kamarátkou A. P. zišli dolu k jej autu, keď ju zbadal obžalovaný, ktorý bol na balkóne a začal po nej kričať, aby mu vrátila papiere. Potom zbehol dolu k autu za nimi a stále na ňu kričal, aby mu vrátila nejaké papiere, že mu ukradla deti. Ona nevie aké papiere po nej chcel, nevie o čo mu v tomto išlo. On stále na ňu kričal a snažil sa aj otvoriť auto a dostať sa do auta kamarátky s tým, že si nepýtal ani jej súhlas k tomuto. Potom ju opľul do tváre a udral ju päšťou po hlave. Potom ešte na ňu kričal, že ju zabije, potom sa zvrtol a utiekol preč. Ju jej kamarátka odviezla na stanicu, ona myslela, že už bude od neho pokoj. Kamarátka sa ešte na stanici uisťovala, že ak by sa niečo dialo, má jej dať vedieť, má jej zavolať. Ona si išla do vnútra kúpiť lístok na vlak a ani nevie ako sa to zvrtno a zrazu tam bol aj on. Začal tam po nej kričať aj napriek tomu, že tam bolo veľa ľudí, kričal, že mu má dať nejaké papiere, tiež kričal, že mu ukradla deti a že ide s ňou do X. pre deti a že ju zabije. Ona medzitým zavolala jej mame, ktorá počula ako na ňu kričí a zavolala na políciu. Ako sa obžalovaný dozvedel, že ide policajná hliadka, že je privolaná, tak odišiel. Policajná hliadka, ktorá prišla ju nechcela zdržiavať, keď videli, že jej ide vlak, vybavili jej železničnú políciu, ktorá ju sprevádzala po ceste až do X. a keď prišli do X., tak išla v danej veci vypovedať. Išli so ňou z dôvodu, že obžalovaný na ňu kričal, že pôjde s ňou do X., tak nevedeli, či bude vo vlaku alebo nie. Uviedla, že podobné incidenty sa odohrali aj v minulosti. Podávala na neho niekoľko trestných oznámení, ktoré boli vyriešené tak, že jej povedali, že je psychicky labilný človek. Tiež uviedla, že obžalovaný neustále kontaktuje jej okolie, jej kamaráti jej preposielali správy, ktoré im písal. Tiež je v komunikácii s matkou a sestrou jej aktuálneho partnera. Uviedla, že ona požiadala rodinu jej partnera, aby s obžalovaným nekomunikovali, ale obžalovaný im narozprával o nej strašné veci, povedal im, že je „kurva“, dokonca vytvoril na Pokeci falošný profil, s ponukou na sexuálne služby, na základe ktorého jej potom vyvolávali rôzni muži s takýmito ponukami, aj to sa rieši na polícii. Doposiaľ jej neprišlo žiadne vyrozumienie z polície. Uviedla, že v minulosti ju obžalovaný aj viackrát fyzicky napadol, dusil ju aj v prítomnosti maloletých detí, raz sa stal incident, že ju napadol len z dôvodu, že si zobrala v sprche jeho penu na holenie, začal ju dusiť a prestal až po tom, čo sprchu otočila proti nemu a horúcou vodou ho obliala.

Na otázku obžalovaného, prečo sa po rozchode s pánom J. opätovne vrátili do manželského spolužitia, keď tvrdí, že je agresívny, uviedla, že mala strach, vyhrážal sa aj pánovi J., napadal ho, tak sa vrátila. Táto udalosť sa odohrala ešte pred uzavretím manželstva. Boli už v partnerstve a mali staršiu dcéru B.. Poškodená ďalej vypovedala, že najväčšie problémy v spolužití začala vnímať po uzatvorení manželstva, ktoré trvalo cca. 2 roky, ako keby si obžalovaný s tým manželstvom myslel, že som vec ktorú môže vlastniť. Uviedla, že obhajkyňa obžalovaného ju kontaktovala, či bude súhlasiť, aby sa vyžiadali kamerové záznamy zo dňa 08.01.2019, pričom len doplnila, že nekontaktovala obhajkyňa ju, ale ona obhajkyňu, keď jej obžalovaný poslal jej číslo a riešili s obhajkyňou ďalšie veci, ktoré sa týkali aj maloletých detí. Ona obhajkyňu tiež povedala, že chce už mať s tým pokoj a nie že chce zmier. Uviedla, že v súvislosti so stíhaným skutkom mala z obžalovaného obavy, už dávnejšie chcela od neho odísť, preto ako sa správal. Uviedla, že tento skutok z januára 2019 vnímala inak, už sa bála o svoj život, pretože vykrikoval zabijem ťa. Uviedla, „keď Vás niekto prenasleduj z boku A do bodu B, a toto kričí, tak sa ozaj bojíte“.

Svedok F. A. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaný je jeho dlhoročný kamarát. Ku skutku uviedol, že začiatkom januára 2019 mu obžalovaný zavolať a poprosil ho, či by ho mohol odvieť, pretože nemal auto ani vodičák a on mu takto s odvozom zvykol pomáhať. Svedok vedel v tej dobe, že má obžalovaný nejaké rodinné problémy. Keď prišiel autom pre obžalovaného k domu kde býva, videl ako sa obžalovaný na ulici háda so svojou ženou, cez okno auta aj počul ich hádku. Hádali sa, provokovali sa vzájomne, používali aj nepekne výrazy jeden voči druhému. Vie, že sa hádali o tom, že manželka sa zbalila a odišla od neho, vravel jej, že prišiel na to, že si niekoho našla. Hádali sa potom o deti, ona mu vravela, že už ich nevidí. Hádali sa aj za nejaké papiere, ktoré ona zobrala, on jej povedal, že je tam aj úmrtný list jeho rodičov, že tie papiere potrebuje, ona sa mu vyslovene vysmievala. Takto sa tam hádali, on vtedy stál cca 30 metrov od nich na začiatku parkoviska a zakričal na F. nech na to kašle a nech ide k nemu. Vie, že riešili tie zobraté papiere, ale či sa ohľadom nich nejako dohodli, to už naozaj nevie, obžalovaný odchádzal nahneván. Svedok uviedol, že poškodená sa obžalovanému vyslovene vysmievala, evidentne nemala záujem riešiť situáciu pokojne a s kľudom, skôr naopak, vyslovene brnkala na jeho citlivú strunu ohľadom detí a toho že už ich nevidí. Uviedol, že pôvodne prišiel k F. s tým, že ho odvezie a pôjdu spolu niekam na kávu, keďže sa toto odohralo bol F. emocionálne rozrušený, najprv chcel, aby ho odviezol k bratovi, ten bol však preč, potom ho požiadal, aby ho odviezol na vlakovú stanicu, kde sa mal s manželkou stretnúť a prefotiť si tam nejaké veci z dokumentov, ktoré potreboval. F. bol rozrušený, bol smutný z celej tej situácie, bolo mu ľúto ako dopadlo manželstvo, kde sú dve deti. Svedok ho upokojoval, vravel mu, že časť tých dokumentov, ktoré mu zobrala, si vie stiahnuť aj z internetu. Poznajú sa s F. už roky, hrávali spolu hádzanú, sú dobrí priatelia a snažil sa mu pomôcť. Ku skutku ďalej vypovedal, že keď prišiel na miesto, obaja stáli vonku pred prvým vchodom pred bytovkou a tam to celé prebiehalo. Keď tam prišiel myslí, že tam bola nejaká žena pri nich, ale nepamätá si to pre časový odstup úplne presne. Obžalovaný a poškodená stáli pri nejakom aute, ale tých áut tam bolo zaparkovaných viacej. Nevie, či v tom aute niekto sedel.

Z dôvodu rozporov bola na hlavnom pojednávaní čítaná výpoveď svedka z prípravného konania podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku, k týmto rozporom svedok uviedol, že tam bola prítomná aj nejaká žena, ktorá sa zapájala do háky, ale už si nepamätá, či stála pri aute, alebo bola na balkóne. Tú ženu nepoznal. Svedok nevidel žiaden fyzický útok obžalovaného na poškodenú. Počas jeho prítomnosti sa nič také neudialo. Uviedol, že keď prišiel na miesto už sa obaja hádali, videl túto hádku až do konca, s tým, že obžalovaný potom prišiel k nemu do auta a odišli preč. Svedok tiež vypovedal, že ich spolužitie hodnotí tak, že manželstvo spočívalo v tom, že F. pracoval, snažil sa rodinu zabezpečiť, pričom si svedok myslím, že poškodená to zneužívala, aj ho pravdepodobne podvádzala. On k nim nechodil, pretože s poškodenou si nejakú nesadli. Svedok bol aj v minulosti svedkom viacerých hádok v tomto manželstve, s F. sa v rámci partie pravidelne stretávali, chodili spolu športovať, raz týždenne to mali ako pravidlo, s tým, že poškodená bola schopná mu aj 15x zavolať, aby sa vrátil domov, aby išiel strážiť deti, lebo ona potrebuje ísť von. Stalo sa, že sa obžalovaný vrátil domov strážiť deti, poškodená potom išla von na diskotéku, kde sa venovala inému mužovi, obžalovanému to potom zavolať jeho brat a bola z toho hádka a toto sa dialo u nich doma opakovane. Svedok vypovedal, že nikdy nevidel, že by obžalovaný fyzicky napadol poškodenú, ale vie, že ona mu dala v plnom podniku facku pred všetkými. Uviedol, že v tomto manželstve ten kto nosil nohavice bola poškodená, ona diktovala čo ako bude, ona bola aj temperamentnejšia v prejavoch.

Svedkyňa D. V. na hlavnom pojednávaní vo svojej svedeckej výpovedi uviedla, že obžalovaný je exmanžel jej dcéry. Ku skutku uviedla, že osobne u toho nebola, preto nevie k čomu sa má vyjadrovať. Dňa 08.01.2019 mala telefonát od jej dcéry, ktorá jej s plačom a roztrasene volala, že sa jej vyhrážal manžel s tým, že ju zabije, ona následne volala políciu, pretože bola 400 km od poškodenej, inak jej pomôcť nevedela, nevedela, čo sa tam deje a dcéra bola v stave, kedy nebola schopná políciu zavolať. Z polície jej potom volali naspäť, že zabezpečili jej dcéru sprievod do vlaku, pretože nevedeli či sa obžalovaný vo vlaku nenachádza a potom, keď dcéra docestovala domov išli na políciu spísať oznámenie. Dcéra jej potom po návrate domov povedala, že vo vestibule vlakovej stanice sa pohádala s obžalovaným, tam začala hádka a útoky na ňu, ona bola potom ako matka rada, že je v poriadku a že je doma, viacej o veci nevie. Uviedla, že poškodená jej povedala, že ju obžalovaný rukou čapol, dcéra, keď prišla domov, bola veľmi rozrušená, stále otrasená, prišla s oboma deťmi a nebola ani schopná ten deň sa s ňou o tom, čo sa stalo porozprávať. Tejto udalosti predbiehal aj menší útok, ktorý sa mal odhrať pri aute zo strany obžalovaného a to pre papiere - dokumenty, ktoré mala jej dcéra so sebou, malo sa to odhrať buď ten deň alebo deň predtým, svedkom bola aj kamarátka jej dcéry. Ona dcéru

prízvukovala, aby dokumenty ohľadom detí mala vždy pri sebe a kvôli tomu sa mali s obžalovaným pohádať. Svedkyňa tiež vypovedala, že manželstvo bolo konfliktné, dcéra jej vravela, že ju viackrát aj za vlasy ťahal, dcéra jej poslala fotku, kde mala vnučka B. modrinu s tým, že to jej urobil obžalovaný, keď ju udrul o gauč, neskôr jej to aj vnučka B. potvrdila. Uviedla, že to, že mal obžalovaný udrieť svoju dcéru B., sa najskôr dozvedela od jej dcéry, ktorá jej aj fotku poslala a neskôr jej to potvrdila aj vnučka B. bude mať teraz 9 rokov. Taktiež to, že boli v manželstve konflikty, jej potvrdila aj kamarátka jej dcéry A. - A., ktorá bývala kúsok od nich. Tiež sa stávalo, že keď aj prišli na návštevu k nim, tak sa obžalovaný zdvihol a odišiel preč, oni dvaja sa s obžalovaným vzájomne nemuseli. Tiež jej obžalovaný vyvolával niekedy aj v noci, ona tie hovory nedvíhala. Tieto jeho nočné telefonáty boli v dobe, keď už bola dcéra odsťahovaná a bývala u nich doma, preto tie hovory nedvíhala. Uviedla tiež, že nevie o tom, že by boli iné fyzické konflikty medzi obžalovaným a poškodenou.

Z dôvodu rozporov bola na hlavnom pojednávaní čítaná výpoveď svedkyne z prípravného konania podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku, k týmto rozporom svedkyňa uviedla, že už som si spomenula, dcéra jej spomenula v minulosti, že ju napadol, škrtil ju a búchal jej hlavou o dvere, ona jej povedala, aby išla na políciu urobiť oznámenie. A tiež jej povedala, aby išla na pohotovosť, aby jej vystavili lekársku správu. Toto dcéra odmietla.

Svedkyňa ďalej ozrejmla, že v čase spáchania skutku neprišla dcéra do X. s deťmi, obidve vnučky ten deň varovala ona, jej dcéra docestovala bez detí. Svedkyňa uviedla, že sa s obžalovaným o jeho pohľade na jeho situáciu v manželstve nikdy nerozprávala, oni dvaja sa nemuseli, informácie mala len od svojej dcéry. On jej do očí povedal, že je striga a tiež škaredo nadával na jej dcéru. Uviedla, že bola svedkom slovného útoku obžalovaného na jej dcéru, bolo to cez Vianoce, ale už nevie ktoré, nie je si istá, či už boli manželia, alebo len spolu žili. Uviedla, že keď dcéra po incidente docestovala do X., išli vypovedať na železničnú políciu, kde boli pomerene dlho, ona chcela zobrať dcéru aj na lekárskej vyšetrenie, ale ona toto odmietla.

Svedkyňa I. V. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že k udalosti z 08.01.2019 sa vyjadriť nevie, pritom nebola prítomná. Jediné, čo môže povedať je to, že malo dôjsť aj k incidentu po nejakom hasičskom cvičení, poškodená potom mala prísť k nej, nevie, kedy sa toto odohralo, poškodená prišla k nej do bytu, mala vypité, v tej dobe s obžalovaným spolu žili. Ona má byť presne pod bytom obžalovaného a jeho ženy. Bol podvečer, vonku bolo ešte svetlo, poškodená prišla k nej, plakala, ale bola značne pod vplyvom alkoholu, tak jej ani nebolo rozumieť čo rozpráva. Prišla bez detí. Ona si ju vypočula, potom od nej poškodená žiadala, aby jej dala nožík, že ona ide naspäť hore. Ona ju od toho odhovorila a išla radšej ňou hore. Keď prišli hore do bytu, oni zostali stáť na chodbe, obžalovaný išiel od susedy a ukázal jej na boku veľkú modrinu s tým, že mu to spôsobila jeho manželka. Ďalej uviedla, že manželstvo obžalovaného a poškodenej hodnotí ako normálne, s poškodenou boli kamarátky, vzájomne si občas varovali deti, v ich manželstve boli hádky tak, ako všade inde, nič extra si nevšimla. Uviedla, že keď vtedy opitá poškodená prišla za ňou a obžalovaný mal modrinu, to ju prekvapilo, ale potom zase žili normálne. Žiadne extra hádky si nevšimla. Uviedla, že keď prišla poškodená opitá za ňou, bola tak veľmi opitá, že jej ani nerozumela, čo vlastne rozpráva. Uviedla, že s obžalovaným sa o ich manželstve nerozprávala, väčšinou chodievala k nim len poškodená a keď prišli na návštevu spolu, tak on sa venoval deťom a zas sa so ňou rozprávala len poškodená.

Z dôvodu rozporov bola na hlavnom pojednávaní čítaná výpoveď svedkyne z prípravného konania podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku, pri ktorej svedkyňa uviedla, že obžalovaný je povedal, že mu mala byť poškodená neverná. K týmto rozporom svedkyňa uviedla, že na polícii vypovedala pravdu, počula hádky z ich bytu, ale nevedela o čom sa hádajú. Uviedla, že to, čo uviedla na polícii sa zakladá na pravde. Uviedla, že keď počula hádky z ich bytu, tak väčšinou počula kričať poškodenú. S tým, že poškodená kričala na obžalovaného, nevie, čo bolo obsahom hádky, počuli len ako kričí poškodená na neho. V tom manželstve bola temperamentnejšia poškodená, obžalovaný bol kludný, väčšinou sa venoval deťom, aj jej povedal, že sa chce už len na deti sústrediť, poškodená si chcela ešte užívať. Uviedla, že poškodená sa ľahko rozčúlila, na deti však nekričala, iba tak, ako každá matka, ak deti neposlúchali, ale nemôže povedať, že by kričala aj na deti, keď sa jej niečo nepáčilo, tak kričala na obžalovaného. Uviedla tiež, že v dome sa hovorilo o tom, že poškodená má mimomanželský pomer.

Svedkyňa A. P. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obžalovaného pozná, je to bývalý manžel jej najlepšej kamarátky poškodenej F. O.. Oboch pozná približne 5 - 6 rokov. Toho dňa bola poškodená u nej na byte, požiadala ju, aby ju autom odviezla na stanicu, pretože jej o 13:00 išiel vlak. Bola u nej, keďže mala u nej nejaké papiere, ktoré tam mala odložené a prišla si ich vyzdvihnúť. Dali si spolu kávu a ona

ju potom išla odvieť na stanicu. Išli von k autu, ktoré začali odmetať, pretože bol napadaný sneh, v tom ju zbadal obžalovaný a začal po nej hulákať. Vzápätí dobehol za nimi k autu, ona to auto zamkla. On sa snažil do auta stále dostať, div, že nevytrhol kľučku z dverí. Uviedla, že ona stála vedľa auta, rovnako aj poškodená. V aute boli len tie papiere zamknuté, ku ktorým sa asi chcel dostať. Vypovedala, že nevie, čo to boli za papiere, boli to F. dokumenty, celá jedna taška bola plná dokumentov, rozmer tašky štandardný ako A4 veľkosť. Ona sa jej nepýtala, čo to sú za dokumenty. Obžalovaný následne oplul poškodenú a dal jej jednu facku. Jednalo sa o jednu facku, ktorá smerovala na bočnú stranu hlavy vo vlasovej oblasti. Potom obžalovaný odišiel a ona s manželom odviezli poškodenú na vlak. Tam ju s manželom vysadili pri vlakovej stanici a s manželom odišli preč, išli vyzdvihnúť ich dcéru zo školy. Asi za pol hodinu jej volala s plačom poškodená s tým, že obžalovaný ju mal na tej vlakovej stanici zbiť. Ale pritom už nebola, tak k tomu sa vyjadriť nevie. Poškodená jej k tejto udalosti už nič neuviedla, iba to, že ju obžalovaný zbil.

Z dôvodu rozporov bola na hlavnom pojednávaní čítaná výpoveď svedkyne z prípravného konania podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku, pri ktorej svedkyňa uviedla, že obžalovaný udrel poškodenú pästou z boku do hlavy. K týmto rozporom svedkyňa uviedla, že ona už si to presne nepamätá, mám aj iné starosti v živote, ako riešiť obžalovaného, ale bola to päst', ktorou udrel poškodenú. Ďalej vypovedala, že iných incidentov medzi bývalými manželmi prítomná nebola, toto bol jediný incident, ktorý osobne zažila. Pri tomto incidente obžalovaný poškodenej vulgárne nadával, boli to škaredé nadávky, ale vtedy sa jej nevyhrážal. Keď však viezli poškodenú na vlak, tak mala z obžalovaného strach, čo sa prejavovalo tým, že sa poškodená triasla ako osika, bolo to na jej vidieť. Napriek tomu nechali poškodenú na stanici samu, vedeli, že jej ide za chvíľu vlak a museli ísť pre dcéru do školy. Svedkyňa uviedla, že aj keď videla, že obžalovaný udrel poškodenú pästou, nevzali ju na ošetrovanie do nemocnice, ani neprivolali políciu, keďže to rozhodnutie bolo len na poškodenej, ona nemá právo rozhodovať za ňu, ako to ona chce riešiť. Uviedla tiež, že poškodená jej v minulosti vravela, že sa jej obžalovaný vyhrážal opakovane, avšak nevie, v akých súvislostiach to bolo, ona sa jej to nepýtala, to bolo medzi nimi, poškodená jej to len povedala, že sa jej vyhrážal, on vraj nemá hlavičku v poriadku. Uviedla, že poškodená je jej najlepšia kamarátka, ale s obžalovaným sa nestretávala, pretože ho nemusela. Svedkyňa ďalej vypovedala, že manželstvo obžalovaného a poškodenej hodnotí ako jednu veľkú pretváрку a to na strane obžalovaného. Poškodená sa snažila manželstvo zachovať, v úvode určite áno. Uviedla, že vie, že poškodená mala mimomanželský vzťah, kto to bol to nevie, v náznakoch jej o tom hovorila sama poškodená. Svedkyňa však nevie o tom, že by mal mimomanželský vzťah aj obžalovaný. Svedkyňa sa ďalej nevedela vyjadriť, že dôvodom hádok medzi obžalovaným a poškodenej bol mimomanželský vzťah poškodenej.

Z odpisu registra trestov obžalovaného súd zistil jedno odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Malacky spisová značka 2T/62/2015 zo dňa 09.10.2015, právoplatný dňa 19.01.2016, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, s podmienočným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky. Na obžalovaného sa pri tomto odsúdení hľadí akoby nebol odsúdený.

Z registra priestupkov obžalovaného vyplynul jeden záznam a to za priestupok spáchaný dňa 16.09.2018 porušením ustanovenia § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, pre narušenie občianskeho spolunažívania vyhrážaním, za čo bol prerokovaný v rozkaznom konaní uložením peňažnej sankcie vo výške 30 Eur.

Podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok. Podľa ods. 2 písm. b) odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%2523360'&ucin-kdni='30.12.9999'> na chránenej osobe.

Podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona, nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Súd je pri posudzovaní skutku viazaný obžalobným návrhom a iné skutočnosti ako tie, ktoré sú predmetom obžaloby ani nemôžu byť predmetom konania a dokazovania na súde (obžalovacia zásada). Súd v tomto posudzovaní a vyhodnocovaní dôkazov nehľadá možnosť postihu určitej osoby, ale výlučne hodnotí objektívne i subjektívne kritériá trestnosti činu. Zo základných zásad trestného konania, konkrétne zo zásady prezumpcie neviny upravenej v § 2 ods. 4 Tr. poriadku vyplýva inter alia, že obvinenému musí byť vina preukázaná, obvinený nie je povinný dokazovať žiadnu skutočnosť, a to ani skutočnosť svedčiacu v jeho prospech.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie s cieľom náležite zistiť skutkový stav veci, čo je nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie. Skutkový stav veci súd zisťoval tak, aby o ňom neboli dôvodné pochybnosti a v rozsahu, ktorý je nevyhnutný pre rozhodnutie vo veci. S rovnakou starostlivosťou súd pristupoval k objasňovaniu okolností a vykonávaniu dôkazov svedčiacich proti obžalovanému, ako aj okolností a dôkazov svedčiacich v jeho prospech. Na hlavnom pojednávaní boli vykonané všetky dôkazy, ktoré procesné strany obstarali, resp. navrhli. Vykonané dôkazy súd následne starostlivo a nestranne zhodnotil, aplikujúc tak zásadu voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Trestného poriadku). Súd s poukazom na ustanovenie §278 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu, pričom súd nie je viazaný jeho právnym posúdením. Zo skutočnosti, že súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu, nemožno vyvodiť záver, že medzi obžalobným návrhom a výrokom súdu v konečnom rozhodnutí musí byť úplná zhoda. Súd musí skutok uvedený v obžalobe prejednať v celom rozsahu, čo aj súd v danom prípade učinil, pričom má súd nielen právo ale i povinnosť do svojho rozhodnutia premietnuť výsledky dokazovania na hlavnom pojednávaní, ktoré prípadne údaje uvedené v obžalobe modifikujú, samozrejme pokiaľ sa neporuší totožnosť skutku, ktorá musí byť počas celého procesu zachovaná. Tieto zásady pritom platia nielen vtedy, keď súd rozhoduje rozsudkom odsudzujúcim alebo oslobodzujúcim, ale aj v prípadoch iných rozhodnutí súdu na hlavnom pojednávaní uvedených v 6 diely 3 hlavy Trestného poriadku (o postúpení veci podľa § 280, o zastavení trestného stíhania podľa § 281, o podmienenečnom zastavení trestného stíhania podľa § 282 ods. 1, ods. 2, o schválení zmieru a o zastavení trestného stíhania podľa § 282 ods. 3 Tr. por.)

V kontradiktórnom a spravodlivom súdnom procese dôkazné bremeno nepochybne spočíva na prokurátorovi. Aplikujúc uvedené súd dospel k záveru, že orgány činné v trestnom konaní nezabezpečili dostatok relevantných usvedčujúcich dôkazov proti obžalovanému. Podľa názoru súdu v celom trestnom konaní bolo bez akýchkoľvek pochybností zistené len to, že dňa 08.01.2019 existovala konfliktná situácia medzi obžalovaným a poškodenou, čo ani samotný obžalovaný nepoprel, došlo aj k slovným urážkam a drobným potýčkam, ktoré si však účastníci skutku adresovali navzájom. Je pritom len logické, že strany v tomto konflikte majú rozdielny pohľad ako na vznik, tak aj na samotný priebeh konfliktu. U oboch však v danej veci ide o dlhodobu pretrvávajúci konfliktný vzťah ústiacy z ich zlého manželského a partnerského spolužitia, čo bolo preukázané jednotlivými výpoveďami svedkov, poškodenej, i samotného obžalovaného, pričom tieto skutočnosti tiež osvedčujú aj listinné dôkazy - potvrdenia o vedenom priestupkovom konaní bez pochyby prameniaceho z uvedeného konfliktného vzťahu bývalých manželov, jednalo sa o priestupok, ktorého sa obžalovaný dopustil voči partnerovi ešte vtedy manželky - poškodenej, ktorá zjavne udržiavala mimomanželský pomer. U obžalovaného, tak i u poškodenej, preto išlo o reakciu na dlhodobý stres viažuci sa k vzájomnému spolužitiu, ktoré sa vymykalo normám zdravého partnerského vzťahu. Obaja aktéri skutku však preukázateľne v jeho čase posilňovali svoje exaktné odmietavé stanoviská v interakcii vzájomného konfliktu, obaja si navzájom vymieňali nadávky a urážky. Stres spôsobený obzvlášť náročným partnerským vzťahom bol toxický zjavne rovnako pre obžalovaného, tak i pre poškodenú, pričom uvedený stres bol u obžalovaného znásobený nemožnosťou byť v priamom, ba dokonca nepriamom telefonickom kontakte s maloletými deťmi.

Je teda nepochybné, že ku verbálnemu konfliktu medzi obžalovaným a poškodenou prišlo, čo ostatne nebolo sporné v rámci predmetného trestného konania. Iné skutočnosti tvrdené v obžalobe, teda že obžalovaný opľul poškodenú do tváre a udrel ju päšťou do temena hlavy, neboli zistené bez rozumných pochybností. Sporným z pohľadu súdu zostala okolnosť napľutia obžalovaného na poškodenú a jeho fyzický atak voči jej telesnej integrite, ktorý poškodená a jej výpovedi svedčiaca svedkyňa A. P. opísali inak. Svedkyňa P. v prípravnom konaní uvádza, že obžalovaný poškodenú udrel päšťou, pričom v konaní pred súdom uvádzala, že obžalovaný dal poškodenej len facku. Obžalovaný akýkoľvek fyzický útok na poškodenú poprel, pričom jeho výpovedi svedčí tiež výpoveď očitého svedka A., ktorý konflikt medzi obžalovaným a poškodenou sledoval vo vzdialenosti cca 30 metrov. Uvedené tvrdila poškodená, ktorá však následne mala aj svojej kamarátke - svedkyňi P. tvrdiť, že ju mal obžalovaný dokonca na vlakovej stanici zbiť, taktiež tvrdila svojej matke - svedkyňi V., že ju mal len „čapnúť rukou“. Uvedené vyplýva zo svedeckých výpovedí svedkýň P. a Šimkovej. Výpoveď poškodenej bola plná rozporov na viacerých miestach, temperament poškodenej a jej vznetlivá povaha bola prítomná aj v jej verbálnom prejave na hlavnom pojednávaní (o čom môže svedčiť aj zvukový záznam z pojednávania). Svedkyňa P. síce na hlavnom pojednávaní uviedla, že videla, ako obžalovaný udrel dlaňou poškodenú, samotnú výpoveď tejto svedkyne však súd vyhodnotil ako nedôveryhodnú, sama svedkyňa uviedla, že je najlepšou kamarátkou poškodenej a k obžalovanému mala od ich zoznámenia nepriateľský vzťah. Jej výpoveď vyhodnotil súd ako tendenčnú v snahe napomôcť svojej kamarátke a potvrdiť ňou uvádzané skutočnosti. Svedok A. taktiež videl incident medzi obžalovaným a poškodenou, potvrdil ich vzájomné verbálne útoky s tým, že žiadny fyzický kontakt medzi obžalovaným a poškodenou nenastal. Svedok uviedol, že stál cca 30 m od miesta incidentu, pričom zreteľne počul ich vzájomnú hádku a aj to, čo bolo jej obsahom. V prípade, ak by obžalovaný fyzicky napadol poškodenú, musel by to svedok aj z takejto vzdialenosti zreteľne vidieť. Svedok uviedol, že prišiel na miesto v čase, kedy už hádka prebiehala a bol prítomný až do samotného konca konfliktu, keďže obžalovaného z uvedeného miesta následne odvážal svojim autom. Na základe uvedeného súd uzatvára, že okrem verbálneho konfliktu medzi obžalovaným a poškodenou, neboli iné skutočnosti uvádzané v obžalobe, bez pochybností preukázané. Súd v tejto súvislosti taktiež uvádza, že zákonodarca predmetným ustanovením § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona a jeho kvalifikovanými skutkovými podstatami, mal na mysli postih nepochybne závažnejšieho konania, než akého sa dopustil obžalovaný vo vzťahu k poškodenej. Obžalovanému teda bolo za vinu kladené, že sa poškodenej vyhrážal smrťou slovami, že ju zabije, čo v poškodenej vzbudilo dôvodnú obavu o jej život a zdravie. Smrťou sa pritom podľa jednotlivých ustanovení Trestného zákona rozumie biologická smrť mozgu - celebrálna smrť. Obžalovaný toto tvrdenie popieral, pričom na preukázanie takýchto vyhrážok neboli v konaní produkované, ani vykonané žiadne iné dôkazy, keďže takéhoto konania sa mal obžalovaný dopustiť voči poškodenej bez prítomnosti iných osôb - svedkov.

Berúc do úvahy uvedené okolnosti vzťahu obžalovaného a poškodenej bolo nutné z hľadiska podanej obžaloby vyhodnotiť, či skutok, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu, naozaj stal, a či má znaky protiprávnosti a pokiaľ bude spáchanie skutku vyhodnotené ako protiprávne, či vykazuje znaky trestného činu.

Súd preto starostlivo zvažujúc všetky skutočnosti a dôkazy svedčiace v prospech, i v neprospech obžalovaného, v zmysle zásady voľného hodnotenia dôkazov, dospel súd k záveru, že skutok, ktorý je predmetom tohto trestného konania sa stal, keď sa obžalovaný na verejne prístupnom mieste dopustil hrubej neslušnosti voči poškodenej, na ktorú slovne zaútočil vo forme nadávok, či vyhrážky ujmu na zdraví. Súd tak vychádza z výpovedi poškodenej a podporne i jednotlivých svedkov. Vzhľadom k uvedenému bolo preto ďalej potrebné analyzovať spáchaný skutok čo do intenzity, povahy a závažnosti vyhrážania sa poškodenej do tej miery, že obžalovaný mohol u poškodenej vzbudiť dôvodnú obavu o jej život a zdravie, pričom treba vždy brať do úvahy okolnosti konkrétneho prípadu a prihliadať aj na to, ako subjektívne pociťuje umu ten, voči ktorému vyhrážka smeruje.

Poškodená síce vypovedala o strachu z obžalovaného, no poškodená hoc v strachu, nepožiadala svedkyňu A. P., ktorá bola prítomná pri incidente a ktorú ju viezla na vlakovú stanicu, aby ju do príchodu vlaku aspoň sprevádzala, prípadne v strachu o zdravie nevyhľadala lekársku pomoc. Uvedené konanie poškodenej reflektuje intenzitu jej strachu voči obžalovanému v súvislosti so zažitou stresovou situáciou - stíhaným skutkom. Napokon poškodená po príchode do miesta pobytu v X. napriek odporúčaniam jej matky (lekárky), neabsolvovala žiadne lekárskej ošetrovanie.

V tomto kontexte je žiaduce uviesť, že vnímanie strachu, obáv o život a zdravie, je u každého iné, subjektívne. Súd strach poškodenej voči obžalovanému preto vyhodnotil ako krátkodobú reakciu na prežitú situáciu vo vzťahu k stíhanému skutku, ktorý po istom čase zjavne opadol a jeho účinky, či následky sa opakovane nedostavovali.

Všetky tieto okolnosti viedli súd k úvahe, či konanie obžalovaného, ktoré nie je spoločensky súladné čo do spôsobu vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela, je z hľadiska jeho závažnosti také, že sa jedná o trestný čin. Uvedené kritéria je však nutné posudzovať súhrnne a nie izolovane, bez toho, aby niektoré boli preceňované na úkor iných.

S ohľadom na uvedené súd konštatuje, že v danej veci prišlo k naplneniu formálnych znakov stíhaného prečinu nebezpečného vyhrážania, no je potrebné súčasne konštatovať, že po objasnení priebehu skutkového deja preukázaného vykonanými dôkazmi, súd ustálil, že konanie obžalovaného nenaplnilo znaky závažnosti prečinov, pre ktoré bola vo veci podaná obžaloba. Súd preto pri použití materiálneho korektívu závažnosti prečinu v zmysle ustanovenia § 10 ods. 2 Trestného zákona dospel súd k záveru, že postúpenie veci na prejednanie ako priestupku, je adekvátne, zákonné a spravodlivé, postačujúce na to, aby si obžalovaný uvedomil nesprávnosť svojho konania a v budúcnosti riešil možné spory s poškodenou, prípadne inými osobami, spoločensky súladným spôsobom.

Súd záverom zdôrazňuje, že hádky, nadávky, hrubé, či urážlivé správanie nemožno akceptovať a označovať za bežné, no v danom prípade majú na nich obdobný podiel ako obžalovaný, tak i poškodená vo väčšej, či menšej miere. S poukazom na uvedené okolnosti mal súd za preukázané, že skutok sa v časti skutkového deja stal, má znaky kvalifikovaného trestného činu tak, ako je uvedené v obžalobnom návrhu, no vzhľadom k spôsobu spáchania činu, jeho následky, okolnosti, za ktorý bol spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku obžalovaného, bola jeho závažnosť nepatrná a preto sa nejedná o trestný čin, ale by bolo možné ho posudzovať ako priestupok. Z uvedených dôvodov preto súd podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku trestnú vec obžalovaného postúpil Okresnému úradu Malacky, odboru všeobecnej a vnútornej správy, pretože žalované konanie nenapĺňa znaky trestného činu, ale by mohlo byť prejednané ako priestupok.

Vzhľadom k takto zisteným a vyhodnoteným skutočnostiam bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu môže podať sťažnosť prokurátor do 3 pracovných dní od jeho oznámenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Bratislave. Sťažnosť má odkladný účinok.